

DE STAAT

OBSESSIEF IN ZIJN EIGEN BUBBEL

De Staat doet al twaalf jaar zijn eigen ding en kan daar inmiddels de spreekwoordelijke vruchten van plukken. Maar net als bij elke andere act gaat ook bij De Staat niets vanzelf. Er volledig voor gaan, luidt hier het motto. Oké, en wat subsidiegeld versieren om nóg verder te komen. Maar ook dat is een tijdrovende klus om te klaren. Musicmaker doorgroondt in De Basis in Nijmegen de wondere wegen van De Staat, met creatief leider Torre Florim en toetsenist/percussionist Rocco Hueting (plus een cameo van drummer Tim van Delft).

'Ik ben nog steeds blij met De Staat als bandnaam. Sterker: ik vind het een van de beste ideeën die ik ooit heb gehad.' Was getekend, Torre Florim: songwriter, zanger, gitarist, producer en mixer van De Staat. Ook nu het buitenland meer lonkt, is de multi-getalenteerde frontman nog altijd trots op de oer-Hollandse naam van zijn band, een clubje gretige rockers dat in een decennium is uitgegroeid tot een statuut. 'Het is eigenlijk wel leuk als ze in het buitenland met onze naam worstelen', vindt Rocco Hueting bovendien.'

VOORTVAREND Bubble Gum, het vijfde studioalbum van De Staat is op 18 januari jongstleden verschenen, exact tien jaar en negen dagen na debuutalbum Wait For Evolution. In de tussentijd bracht de Nijmeegse rockband nog drie studioalbums uit (Machinery, I_CON, en O), evenals de EP Vinticious Versions, de live-dvd Liv3 @ Lowlands 2009 en het live-album Live In Utrecht. Kortom: stilzitten is er niet bij. En op de Popprijs na staan zo'n beetje alle belangrijke muziekprijzen die een rockband in Nederland kan winnen op de plank, zoals een Edison en De Gouden Notekraker. Met Bubble Gum bewijzen Torre, Rocco, drummer Tim van Delft, bassist Jop van Summeren en gitarist Vedran Mircetic dat ze nog steeds evolueren. Zelf slaan ze dus het cynische advies in de titel van hun debuut keihard in de wind. Afwachten is namelijk dodelijk voor bands, vinden ze. En dus houdt het kwintet de vaart erin.

Torre: 'Tijdens het afronden van het vorige album, O, zei ik al hardop wat ik de volgende keer anders zou aanpakken. Dat ging vooral om soundkwesties. Meer sprankeling en hoog in de plaat. Dat soort dingen. En ik wilde extremer gaan in de productie. Zo is het productieproces van Bubble Gum eigenlijk direct begonnen nadat O af was. Begrijp me niet verkeerd: ik was - en ben - heel tevreden met O. Maar als ik iets hebt afgemaakt, krijg ik daarna meteen zin om iets anders te doen, een andere aanpak te kiezen. Puur omdat ik maanden achter elkaar, elke dag, met hetzelfde bezig ben geweest.'

MEER INPUT Torre is van begins af aan de belangrijkste songwriter van De Staat. Ook voor Bubble Gum leverde hij weer het meeste materiaal aan.

Torre: 'Sommige nummers denk ik heel ver uit. De demo's zijn dan vrijwel afgeronde songs. Die leg ik vervolgens aan de band voor. Maar Kitty Kitty, het openingsnummer van de plaat, hebben we bijvoorbeeld als band geschreven. Het eerste idee kwam van mij, maar het is inmiddels zo veranderd dat ik mijzelf niet meer als de schrijver ervan kan zien.'

Drummer Tim van Delft (die maar kort bij het gesprek aanwezig kan zijn): 'Een liedje begint altijd bij Torre. Maar voor deze plaat durfde Torre demo's minder ver af te maken dan voorheen. Soms wist hij ook gewoon niet hoe hij verder moest en keken we hier samen in De Basis hoe het zou uitpakken. Daardoor was er meer input vanuit onze kant.' Rocco: 'Torre kan loopjes en akkoordenschema's op een heel leuke en originele manier met elkaar laten samenwerken, zoals ik dat zelf

nooit zou kunnen. Dus geef ik mij graag over als een soort vehikel om zijn ideeën te kunnen realiseren. Soms doe ik zelf iets mafs op een synthesizer of voeg ik een extra sausje toe. Maar over het algemeen probeer ik gewoon Torres partijen zo goed mogelijk in te kleuren, op mijn eigen manier.'

SAMENWERKINGSPROCES Tim: 'Veel muzikanten leven met het idee dat het alleen maar bevredigend is om je eigen partijen te schrijven. Maar het is ook creatief om een bepaald element van je ego aan de kant te zetten en in de lijn van een liedje te denken. Als je zo gezamenlijk het beste resultaat bereikt, dan vind ik dat minstens zo vet. Dan functioneer je binnen een collectief. Dat Torre de meeste input heeft, is evident. Maar de plaat is op een gegeven moment van ons allemaal. En daar ben ik dan evengoed heel trots op.'

Torre: 'Dat samenwerkingsproces is heel belangrijk. Ik ben zelf niet de beste instrumentalist, maar ik kan wel het overzicht

bewaren en me focussen op de kern van een liedje. Dus ook al speelt iemand iets exact zoals ik het heb bedacht; het is voor mij weer inspelerend om te zien hoe diegene dat speelt en hoe dat in het geheel past. Bij het maken van een demo denk ik alvast na over wie wat zou kunnen doen. Vervolgens testen we sowieso de liedjes altijd samen uit, hier in De Basis. Na een dag spelen hebben we dan al een eerste versie opgenomen. Nog helemaal niet perfect. Maar dit is wel een belangrijk onderdeel van het creatieproces, nog voordat ik ga zitten editen.'

Tim: 'De Basis is essentieel voor onze manier van werken.'

Torre: 'Stel dat we hier in de toekomst niet meer kunnen zitten, dan zouden we zeker op zoek gaan naar een vergelijkbare plek. Eigenlijk hebben we genoeg aan één rechthoekige ruimte: daarmee kunnen wij wel werken. Al lukt het in een driehoek of octagoon vast ook. Maar voorlopig zitten wij hier met ons vijven in onze bubbel.'

EFFICIËNT Muziek schrijven, zelf spelen, produceren, opnemen en mixen: Torre doet het allemaal. Het liefst zo snel mogelijk.

'ER IS GEEN STAPPENPLAN DAT JE KUNT DOORLOPEN EN AUTOMATISCH EEN CARRIÈRE IN DE MUZIEK OPLEVERT'

Torre: 'Ik haat het als dingen veel tijd kosten en daardoor de creativiteit wordt gestokt. Ik ben bijvoorbeeld heel weinig bezig met microfoonplaatsing en verander zelden wat. Tenzij iets heel raar klinkt. Sommige engineers zijn in de studio heel audiofiel bezig; ik wil vooral meters maken. Daarom hebben we continu alles ingeprikt. Alle signalen gaan direct de pre-amps in. Ik plaats ook geen microfoons voor speakers. Alles gaat via digitale speakersimulators: in het geval van bassist Jop en mijzelf een Fractal Audio Axe-FX II. Dat we daarmee werken heeft uiteenlopende redenen. De belangrijkste is dat we zo tijdens het opnameproces efficiënt kunnen handelen. Ik kan de opnames bijvoorbeeld direct op de computer terugluisteren. Daarom neem ik ook het liefst alles op één locatie op. Dat kan hier in De Basis uitstekend.

Een eigen ruimte hebben klinkt heel duur, maar als je er kan schrijven, repeteren en opnemen, is het op de langere termijn juist goedkoper. Het duurt natuurlijk wel even voordat je alle spullen en kennis hebt verzameld.'

Tim (alvorens hij vertrekt): 'Deze

ruimte en deze manier van werken bestaat bij de gratie dat jij dit in de eerste plaats leuk vindt, en er daarnaast ook nog bedreven in bent.'

Torre: 'Het heeft wel twintig jaar geduurd om alles op te bouwen. Zo lang ben ik al met de computer bezig. Het begon metinzingen in de microfoon van de webcam. Pas sinds een jaar of vier durf ik te zeggen dat ik echt weet hoe ik een plaat moet opnemen. En toch dacht ik ook weer tijdens de opnames van Bubble Gum soms: waarom klinkt dit nou zo kut?! Ik neem alles op in 44.1 kilohertz, want ik ervaar het verschil van hogere waarden niet zo. Bovendien kost het twee keer zoveel CPU als je op 88.2 kilohertz opneemt. Daar heb ik dus geen zin in: je harde schijf zit sneller vol en je kunt er minder plug-ins door draaien.'

KLANKBORD Rocco: 'Torre is altijd heel secuur met frequenties en zo. Als ik commentaar op een demo heb, dan gaat het voornamelijk over de compositie of het arrangement. Torre denkt in termen als: hoe kan ik dit mid-hoog met meer laten prikken?'

Torre: 'Vooral tijdens het mixen ben ik daar veel mee bezig. In dat onderdeel ben ik overigens nog het minst goed. En het is juist fijn dat ►

De Staat (vlnr): percussionist/toetsenist Rocco Hueting, gitarist Vedran Mircetic, zanger/gitarist Torre Florim, drummer Tim van Delft en bassist Jop van Summeren

DE SUBSIDIEKWESTIE

In 2016 kreeg De Staat een subsidie toegekend via het Fonds Podiumkunsten. Het betrof een niet misselijk bedrag van 944.800 euro, verdeeld over een periode van vier jaar (gemiddeld 236.200 euro per jaar). Hoewel De Kift al vaker een dergelijke overheidssubsidie toegewezen kreeg, werd de toekenning voor De Staat door voorstanders gezien als een doorbraak voor de popmuziek. Maar er was ook veel verontwaardiging, vooral vanuit de maatschappij. 'Zo'n populaire rockband kan zichzelf wel bedruipen', was een veelgehoorde klacht. Maar eenieder die een beetje beseft hoe lastig het is om te overleven als pop/rockband, weet wel beter. Wat voor muzikanten vooral interessant is: hoe kreeg de band dit voor elkaar?

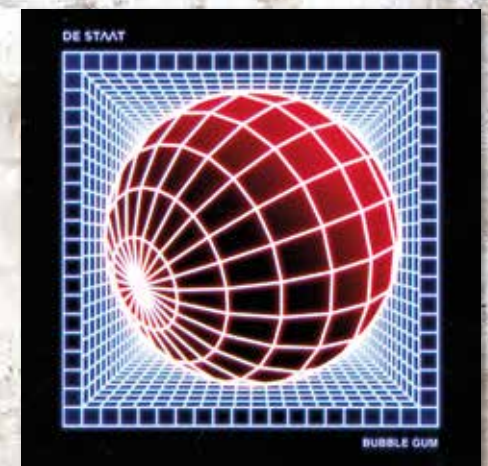
Torre Florim: 'Onze manager Arjo Klingens heeft de aanvraag voor de Meerjarige Activiteitsubsidies van het Fonds Podiumkunsten opgesteld. Dit deed ze aan de hand van onze toekomstplannen en een overzicht van reeds geleverde prestaties. Het aanvragen bleek een heel lastig en tijdrovend proces. Je moet een meerjarig toekomstplan indienen en vervolgens lang afwachten totdat je hoort of je daadwerkelijk subsidie krijgt. Er zat zelfs zoveel tijd tussen het aanvragen en toekennen dat ik er haast niet meer op rekende. Het nieuws leverde ons alleen wel behoorlijk wat backlash op.'

'Het geld belandt niet op onze persoonlijke rekeningen', benadrukt Torre. 'De subsidie is hoofdzakelijk bestemd voor liveshows. Heel concreet komen veel extra uitgaven terecht bij onder meer de podiumbouwers, lichttechnici en eventuele gastmuzikanten die met ons werken.'

Rocco Hueting: 'Het is ook goed om te weten dat je - geheel terecht - aan allerlei eisen moet voldoen en continu je keuzes en uitgaven moet verantwoorden. Ik hoop dat andere popbands in de toekomst ook een poging wagen om deze subsidie aan te vragen. Dat geld is er nu eenmaal om te besteden. En het helpt je simpelweg om een stapje verder te komen: je kunt meer organiseren, bent vrijer om plannen uit te voeren en het maakt experimenteren beter mogelijk.'

Kijk voor een gedetailleerde uitleg en berekening van het subsidiebedrag op: meerjarigeadviezen.fondspodiumkunsten.nl/adviezen/de_staatsubsidie

Later dit jaar duiken we dieper in op het onderwerp 'subsidie aanvragen'. Stuur je vragen en opmerkingen met betrekking tot dit thema naar redactie@musicmaker.nl o.v.v. 'Subsidie', zodat we dit kunnen meenemen in ons verhaal.

de rest veel meer vanuit een instinctief gevoel zegt of iets vet klinkt of niet. Als mijn moeder zegt: "Wel leuk hoor." Dan denk ik: oké, dit is niet goed genoeg. Het is pas goed als ze echt enthousiast zegt: "Ik vind het hartstikke leuk!" Deze keer heb ik alleen haar en de band als klankbord gebruikt.'

De mastering van Bubble Gum is gedaan door Darius van Helfteren van Amsterdam Mastering. Torre: 'Als ik eerlijk ben, zit er geen wereld van verschil tussen de mix die ik aflever en de uiteindelijke mastering. Darius weet ook dat ik er niet blij van word als hij dingen te extreem aanpast. Maar ik vind het wel heel fijn om hem als een extra filter te hebben. Het kan zijn dat hij iets vreemds ontdekt, want in zijn studio hoor je werkelijk alle details. Daarnaast zorgt hij voor de nodige technische handelingen: dat alles dezelfde levels heeft en perfect geschikt is voor vinyl, streaming, et cetera. We zitten bij een internationaal label en die mensen stellen specifieke eisen. Ze willen bijvoorbeeld een 24 bits mastering voor het vinyl, als het kan. In die materie ben ik zelf niet genoeg thuis. En als je een plaat uitbrengt, wil je wel zeker weten dat alles helemaal klopt. Darius regelt dat.'

IN THE ROUND De Staat heeft in de loop der jaren veel bereikt en er zijn zat momenten om trots op te zijn. Waaraan hebben de heren de warmste herinneren? Rocco: 'Bij mij schieten de In The Round-shows en Lowlands te binnen. Onze jongste wapenfeiten. Vooral de In The Round-shows waren een heel eigen ding. Niemand wist hoe het precies zou lopen, maar alles viel op zijn plek. We hoopten in eerste instantie op misschien twee shows. Het werden uiteindelijk vier. Ook nog in Nijmegen, onze moederstad. En wat ook bijzonder is: we kunnen nu al een aantal jaar goed van de band leven.'

Torre: 'In The Round is inderdaad iets om trots op te zijn. Het was samen waar we al die jaren mee bezig zijn geweest. Het was een next-level productie met een groot team van mensen met wie we al lang samenwerken, maar ook met nieuwe gezichten. Leerzaam en leuk voor iedereen. Daarnaast merk ik dat hoe langer we bezig zijn, hoe trotser ik ben dat we het al zo lang volhouden. De meeste bands vinden het al lastig om tot een eigen clubtour te komen, laat staan een naam op te bouwen. Daar komt naast hard werken ook wel wat magie bij kijken. Ik kan je in elk geval niet vertellen waarom wij het nou zo lang volhouden. Er is geen stappenplan dat je kunt doorlopen en automatisch een carrière in de muziek oplevert.'

Rocco: 'Het heeft in elk geval geen zin om naar het succes van een ander te kijken: het verhaal van een ander is altijd anders dan dat van jou. Geloof in je eigen genialiteit, heb geduld, neem genoegen met wat op je pad komt en ga vooral door. Het begint eigenlijk pas echt bij je eerste eigen clubtour. Van daaruit bouw je een eigen fort. Als je het goed doet, krijg je als vanzelf een kasteel met steeds dikkeren muren, diepere grachten, meer schietgaten en mooiere jonkvrouwen. Denk aan van die Lego-kastelen: je kunt het zo gek maken als je wil. Dat is in elk geval de beste metafoor die ik op dit moment kan bedenken, haha!'

MUSE De afgelopen jaren stond De Staat in het voorprogramma van Muse en The Rolling Stones. Ook prachtige ervaringen. Torre: 'Ik vond het voorprogramma van Muse een van de leukste dingen die we ooit hebben gedaan. Niet alleen omdat we op een rond podium in onze In The Round-opstelling konden spelen, maar ook omdat het in zo'n grootse setting was: in grote zalen met veel mensen. Bovendien speelden we voorafgaand aan een legendarische band die in dit geval óns had uitgenodigd. Volgens mij is dat destijds via de toetsenist gegaan die live met de band meespeelt: Morgan Nicholls. Hij zegt tenminste dat hij ons bij de rest heeft geïntroduceerd en ze vervolgens samen YouTube-video's van ons hebben bekeken. Een beeld dat ik koester. We zijn uiteindelijk drie volle weken met Muse op tournee geweest. Het was heel tof om zo'n grote productie van dichtbij mee te maken. Want hoewel we de jongens van Muse niet heel veel hebben gesproken, spraken we wel vaak met hun crew en technici. Zij waren ook heel enthousiast en deden ons licht en de visuals, dus ik had regelmatig overleg met ze. Bijvoorbeeld om te vragen of ik soms nou wel in de camera moest kijken of juist niet. Samen een showtje maken. Dat was mooi.'

En hoewel de zalen en het publiek veel groter waren dan normaal, ervoeren Torre en Rocco weinig druk tijdens de Muse-shows.

'Je gaat er blanco in, omdat niemand je kent', aldus Torre. 'We konden dus alleen maar winnen. Zanger/gitarist Matt Bellamy zei heel treffend tegen me: "Wij kunnen alleen maar verliezen." En dat is waar: iedereen heeft verwachtingen van hen en niet van ons. Ik ervaar zelf ook meer stress bij eigen shows dan bij voorprogramma's - hoe groot ook. Als introductie van een feestje ervaar je immers ook minder druk dan wanneer je zelf een feest organiseert. Op 13 maart spelen wij bijvoorbeeld in AFAS Live. Dat wordt dé show van 2019 voor ons en daar voelen we allemaal veel meer bij dan een supportshow voor The Stones. Hoe gek dat misschien ook klinkt.'

grammashows - hoe groot ook. Als introductie van een feestje ervaar je immers ook minder druk dan wanneer je zelf een feest organiseert. Op 13 maart spelen wij bijvoorbeeld in AFAS Live. Dat wordt dé show van 2019 voor ons en daar voelen we allemaal veel meer bij dan een supportshow voor The Stones. Hoe gek dat misschien ook klinkt.'

THE ROLLING STONES En dan The Rolling Stones: in de Amsterdam Arena. Welke Nederlandse band speelt daar nou?

Torre: 'Dat was ook te gek. Onze grootste show ooit. Maar ook meer "in and out".'

Rocco: 'De enige echte Rolling Stones speelden direct na ons. Best raar, eigenlijk. Het was productietechnisch en juridisch nog een stapje hoger dan bij Muse. Alles was helemaal dichtgetimmerd. Maar omdat het allemaal zo bloedserieus is, doe je geen rare dingen en loop je de kantjes er ook niet van af.'

Torre: 'We mochten bijvoorbeeld tussen gegeven tijden niet in de buurt van het podium komen of zelfs het speelveld helemaal niet betreden. We gingen wel met de band op de foto, maar die foto mogen we absoluut niet gebruiken voor promo en publicaties. Maar goed: het idee om met ze op de foto te gaan kwam wel van hen, en dat is natuurlijk heel leuk. Al met al een supertoffe ervaring.'

Rocco: 'Je kunt met zo'n optreden vooral indruk maken in het buitenland. Met Muse merkten we echter heel concreet dat we ineens een extra eigen show in Milaan konden doen. Nog beter werkt een video die viral gaat, weten we inmiddels. Na de videoclip van Witch Doctor merkten we een significante groei van aandacht. Het album O kwam vlak daarna ook uit en men wist op een gegeven moment dat er tijdens die liveshow iets zou gebeuren met Witch Doctor.'

STUG DOORGAAN Tot slot hebben Torre en Rocco nog een laatste woord van advies voor iedereen die met zijn band of act wil slagen.

Torre: 'Het belangrijkste: als je als band of artiest ver wil komen, moet je obsessief zijn. Ben je dat niet, dan hoef je het eigenlijk niet eens te proberen. Toen ik in mijn eentje begon, was ik al behoorlijk obsessief. En ook in de band heeft nooit iemand gezeurd als we voor de zoveelste keer gingen repeteren. Ook wij zijn daar soms helemaal klaar mee, maar we doen het alsnog. De muziek moet zo goed mogelijk in je systeem zitten, zodat je ontspannen het podium op stapt.'

Rocco: 'Je moet ook geduld hebben en blijven geloven in wat je doet. Toen wij een eerste album uitbrachten, een eigen tourtje konden opzetten en op allerlei festivals speelden, dacht ik: we hebben het nu gemaakt, we zijn de beste! Vervolgens kreeg ik elke keer een reality check als ik mensen vertelde dat ik in De Staat speelde. Daar had 99 procent namelijk nog nooit van gehoord. In mijn hoofd waren we dus veel groter dan in de werkelijkheid. Later zijn die twee werelden meer naar elkaar toe gegroeid. Wij hebben bands in onze naaste omgeving gehad die ook dachten dat ze er na een eerste succesje wel waren. Die hadden de verwachting dat een en ander wel op hen af zou komen. Dat is dodelijk. Waar wij stug doorgingen, ondanks teleurstellingen of het gebrek aan erkenning, zijn die andere bands gestopt. Dat lag niet aan het gebrek aan goede ideeën, maar puur aan het feit dat ze niet dezelfde werkhethiek hadden als wij.' www.destaat.net

DE BASIS De studio/oefenruimte van De Staat is gevestigd in De Basis in Nijmegen, in het pand van het voormalige poppodium Doornroosje. De bedoeling is om van De Basis een nieuwe creatieve broedplek annex muziekmakerscentrum te maken, met onder meer een opnamestudio, oefenruimtes, slaapplekken en een lounge-area. Hiervoor is echter een bedrag nodig van 2.499.750 euro. Door certificaten te verkopen hoopt het bestuur, bestaande uit Torre Florim, Cok Buijs, Paul van Buul, Peter Onstein en Frank Brink, genoeg geld op te halen. Torre Florim: 'Het goede nieuws: we hebben al 1,7 miljoen opgehaald. Het slechte nieuws: we missen dus nog zo'n acht ton. We zijn echter aan het overleggen met de gemeente en andere partijen of de prijs van het pand niet wat omlaag kan. Intussen kunnen mensen certificaten blijven kopen waarmee ze mede-eigenaar worden van De Basis.' Wil je meer weten over de toekomstplannen van De Basis, een certificaat kopen - en dus mede-eigenaar worden - of een bedrag doneren, neem dan een kijkje op de website: debasisnijmegen.nl